

15 GCS-BBR 004

Uitspraak van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars inzake een geschil met betrekking tot de Bedrijfsregeling Brandregres (BBr 2000)

Betreft: Caravan / AVP-verzekering

Partijen: Partij A, caravanverzekeraar van een stacaravan, eigendom van partij X

en

Partij B, aansprakelijkheidsverzekeraar van partij Y

Partij A heeft zich ter verkrijging van een bindend advies van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars tot deze commissie gewend ter beslechting van een geschil dat tussen partijen is gerezen.

Feitelijke gegevens

In 2012 is er een aan partij Y toebehorende boom op de stacaravan van partij X gevallen. De schade aan de caravan is vastgesteld op € 4.000,--. Na aftrek van het eigen risico heeft partij A een bedrag van € 3.925,-- aan haar verzekerde overgemaakt. Partij A heeft vervolgens als gesubrogeerd verzekeraar ex artikel 7:962 BW de particuliere eigenaar van de boom aansprakelijk gesteld voor deze schade en heeft tegen hem een regresvordering ingesteld bij de rechtbank Noord-Nederland, sector Kanton. Partij B verweert zich in deze procedure met de stelling dat partij A brandverzekeraar is en daarom geen regres kan nemen op een particulier. De kantonrechter heeft in een tussenvonnissen beslist dat partijen eerst de in de BBr 2000 dwingend voorgeschreven gang naar de Geschillencommissie Schadeverzekeraars dienen te maken om te bepalen of partij A aan te merken is als brandverzekeraar.

Het geschil

Partij A heeft de schade van zijn verzekerde afgewikkeld en heeft een regresvordering ingediend bij partij B. Partij A meent dat deze zaak niet onder het bereik van de BBr 2000 valt omdat het hier niet gaat om de situatie zoals genoemd in artikel 7.1 van de regeling dat de verzekeraar in de hoedanigheid van brandverzekeraar ter zake van de schadegebeurtenis een brandverzekering heeft afgesloten. De caravanverzekering waaronder de uitkering is gedaan, was door partij A niet afgesloten in haar hoedanigheid als brandverzekeraar, het was geen brandverzekering en de schadegebeurtenis betrof geen brandschade.

Partij B meent dat de bij partij A afgesloten verzekering kwalificeert als brandverzekering in de zin van de BBr 2000 en dat partij A in dit kader is opgetreden als brandverzekeraar. Om deze reden staat de BBr 2000 in de weg aan het nemen van regres op partij Y, die in particuliere hoedanigheid wordt aangesproken.

Overwegingen van de commissie

De commissie heeft kennisgenomen van de aan haar overgelegde stukken.

Op basis van het reglement van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars heeft deze commissie de bevoegdheid een bindend advies te geven over een tussen leden van het

Verbond gerezen geschil over de toepassing of interpretatie van een bedrijfsregeling. Een dergelijk geschil is in dit geval door partijen aan de Geschillencommissie voorgelegd. De schade is ontstaan in 2012. De BBr 2000 is dan ook van toepassing.

De toelichting op artikel 7 van de BBr 2000 luidt:

De definitie benadrukt dat de verzekeraar moet handelen in de kwaliteit van brandverzekeraar en dat de verzekering daadwerkelijk een brandverzekering moet betreffen, volgens criteria (als opgenomen in art. 7.2 van de regelingⁱ; toevoeging commissie) die ten tijde van het tot stand komen van het BBR 1984 golden voor het lidmaatschap van de Vereniging van Brandassuradeuren in Nederland. Deze bedrijfsregeling ziet dus niet op verzekeraars die handelen in een hoedanigheid welke traditioneel tot een andere branche gerekend wordt, zoals motorrijtuigen-, transport of technische verzekeraars. De regeling ziet evenmin op verzekeringen waar het brandrisico onderdeel van de dekking kan zijn, maar die traditioneel niet tot de brandverzekering gerekend worden, zoals hagel-, CAR-, elektronica- en transportverzekeringen.

Bepalend voor de vraag of de BBr 2000 hier van toepassing is, is of partij A als brandverzekeraar heeft gehandeld en of de bij partij A afgesloten verzekering te kenmerken is als een brandverzekering. Omdat leden van het Verbond van Verzekeraars die een brandverzekering aanbieden als brandverzekeraar worden aangemerkt, ligt de nadruk op de beoordeling of de verzekering wel of niet als brandverzekering kan worden aangemerkt.

Uit de toelichting op de BBr 2000 blijkt dat het enkel vermelden van een dekking voor brand onvoldoende is om de verzekering als brandverzekering aan te merken. Doorslaggevend is de beoordeling van het totale verzekeringsproduct op “brandeigen” dan wel “brandvreemde” bepalingen. Het betreft niet alleen een beoordeling van iedere bepaling op zich, maar vooral ook een beoordeling van alle bepalingen in hun onderlinge samenhang.

Op grond van de tekst van de BBr 2000, de toelichting hierop en de door partijen overgelegde stukken meent de commissie dat de bij partij A afgesloten caravanverzekering niet aangemerkt kan worden als brandverzekering. De bij partij A afgesloten verzekering heeft een aantal typerende (“brandvreemde”) bepalingen die niet in overeenstemming zijn met een brandverzekering.

Daarbij gaat het onder andere om de volgende bepalingen:

- Het product betreft een cascoverzekering voor caravans.
- Het verzekerd object is een verplaatsbare stacaravan.
Een brandverzekering ziet primair op onverplaatsbare gebouwen en hun inhoud.
- Onlosmakelijk onderdeel van de verzekering zijn de dekkingen Aansprakelijkheid en Hulpverlening.
Aansprakelijkheid dekt specifiek de aansprakelijkheid voor schade toegebracht met of door de verzekerde caravan. Hulpverlening dekt de kosten van vervoer van de caravan. Deze dekkingen zijn automatisch meeverzekerd en kunnen niet geschrapt worden.
- De omschrijving van de (casco)dekking is eerder kenmerkend voor een verzekering van verkeersobjecten dan voor een brandverzekering. Zie bijvoorbeeld het element: “ ... schade aan of verlies door ... botsen, omslaan, van de weg of te water geraken ...”.
- Bij de begroting van schade wordt gebruik gemaakt van een total loss-regeling, een nieuwwaarde-/aankoopwaarderegeling en een wachttijd van 30 dagen bij diefstal van de caravan. Bepalingen die kenmerkend zijn voor verzekering van verkeersobjecten.

Daarnaast meent de commissie dat partij A hier niet heeft gehandeld als brandverzekeraar. Als een verzekeraar een dergelijk verzekering afgeeft, die gelet op het bovenstaande, niet als brandverzekering kan worden aangemerkt, handelt de betreffende verzekeraar ook niet als brandverzekeraar.

Conclusie

De commissie geeft als bindend advies dat partij A in dit geschil geen brandverzekeraar en betreffende verzekering geen brandverzekering is in de zin van de BBr 2000.

Aldus is beslist op 25 november 2015 door mr. L.G. Stiekema, mr. P.O.G. van den Berg en mr. P.E.F.M. de Bont, leden van de Geschillencommissie Schadeverzekeraars, in tegenwoordigheid van mr. M. Beugel, secretaris.

voorzitter

secretaris

mr. L.G. Stiekema

mr. M. Beugel

ⁱ 7.2 Brandverzekering

Onder brandverzekering zijn de navolgende soorten verzekering te verstaan:

- a. brandverzekering;
- b. inbraakverzekering;
- c. diefstalverzekering;
- d. stormschadeverzekering;
- e. overstromingsverzekering;
- f. waterleidingschadeverzekering;
- g. verzekering tegen schade veroorzaakt door luchtverkeer;
- h. koelhuisschadeverzekering;
- i. brandverzekering, uitgebreid met dekking tegen andere gevaren dan brand;
- j. verzekering van bedrijfsschade en andere indirecte schade, die het gevolg zijn van één van de hiervoor onder a. tot en met i. bedoelde gevaren;
- k. alle andere soorten verzekering, die krachtens besluit van het sectorbestuur Schadeverzekering van het Verbond van Verzekeraars als behorend tot of verwant aan het brandverzekeringsbedrijf beschouwd dienen te worden.

ⁱⁱ De commissie heeft vastgesteld dat er geen besluit ex artikel 7.2 onder k BBr 2000 bestaat.